

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

A6-0058/2009

17. 2. 2009

ZPRÁVA

o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo
obchodních věcech
(2008/2180(INI))

Výbor pro právní záležitosti

Zpravodaj: Manuel Medina Ortega

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	6
VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	7

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech (2008/2180(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na zprávu Komise o uplatňování nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech (KOM(2007)0769),
 - s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1206/20011,
 - s ohledem na probíhající práci Haagské konference o praktickém fungování Haagské úmluvy ze dne 18. března 1970 o provádění důkazů v cizině ve věcech občanských a obchodních,
 - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti (A6-0058/2008),
- A. vzhledem k tomu, že nařízení (ES) č. 1206/2001 nebylo prosazováno tak účinně, jak tomu mohlo být, a že proto musí být přijata další opatření pro zlepšení spolupráce mezi soudy členských států v oblasti dokazování a pro zvýšení účinnosti nařízení,
- B. vzhledem k tomu, že nařízení (ES) č. 1206/2001 má za cíl zlepšit, zjednodušit a urychlit spolupráci soudů při dokazování v občanských a obchodních věcech,
- C. vzhledem k tomu, že Komise sice učinila kroky s cílem zajistit, aby koncem roku 2006 a začátkem roku 2007 bylo v členských státech distribuováno celkem 50 000 výtisků praktické příručky, avšak že k tomu došlo příliš pozdě, a proto musí být přijata další opatření, aby byli účastníci řízení, zejména soudy a právníci, o nařízení lépe informováni,
- D. vzhledem k tomu, že však podle zjištění Komise byla lhůta 90 dnů, v níž je podle čl. 10 odst. 1 nařízení nutno vyřídit žádosti o dokazování, překročena „ve značném počtu případů“ a že „v některých případech bylo zapotřebí dokonce více než šesti měsíců“,
- E. vzhledem k tomu, že zařízení pro videokonference má v současné době k dispozici pouze několik málo členských států, že se proto tato technika využívá nedostatečně; vzhledem k tomu, že se navíc členské státy dostatečně nesnaží zavádět moderní komunikační technologie a že ani Komise nepředkládá žádné konkrétní návrhy na zlepšení této situace,
1. je pohoršen opožděným předložením výše uvedené zprávy Komise, která měla být podle článku 23 nařízení (ES) č. 1206/2001 předložena do 1. ledna 2007, stalo se tak ovšem až 5. prosince 2007;

¹ Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 1.

2. souhlasí s Komisí, že by měly členské státy vyvinout větší úsilí s cílem dostatečně seznámit s nařízením soudce a právníky v členských státech, a podnítit tak přímé kontakty mezi soudy, protože přímé dokazování ve smyslu článku 17 nařízení prokázalo, že jeho prostřednictvím je možno zjednodušit a urychlit provádění dokazování, aniž by to způsobovalo nějaké zvláštní problémy;
3. domnívá se, že je zásadní mít na zřeteli, že ústřední orgány podle nařízení stále hrají důležitou úlohu při dohledu nad prací soudů, které odpovídají za vyřizování žádostí podaných na základě nařízení a za řešení problémů, pokud nastanou; upozorňuje, že Evropská soudní síť může pomoci řešit problémy, které ústřední orgány nevyřešily, a že potřeba obracet se na tyto orgány by se mohla snížit, pokud by byly dožadující soudy s nařízením více obeznámeny; zastává názor, že pomoc ústředních orgánů může mít zásadní význam pro malé místní soudy, které se poprvé setkají s problémem dokazování v přeshraničním kontextu;
4. přimlouvá se za rozsáhlé využívání informačních technologií a videokonferencí, spolu se zabezpečeným systémem odesílání a přijímání elektronické pošty, která by se měla zanedlouho stát běžným prostředkem předávání žádostí o dokazování; konstatuje, že ve svých odpovědích na dotazník, který rozeslala Haagská konference, se některé členské státy zmiňují o problémech souvisejících s kompatibilitou spojení pro přenos obrazového signálu, a domnívá se, že těmito problémy by se měla zabývat evropská strategie pro elektronické soudnictví (e-justice);
5. soudí, že skutečnost, že zařízení pro videokonference nejsou zatím v mnoha členských státech k dispozici, spolu se zjištěním Komise, že moderní komunikační prostředky jsou „stále využívány spíše zřídka“, potvrzuje opodstatněnost plánů na vypracování evropské strategie pro elektronické soudnictví (e-justice), kterou nedávno doporučil parlamentní Výbor pro právní záležitosti; naléhavě vyzývá členské státy, aby vynakládaly více prostředků na to, aby byla na soudech instalována moderní komunikační zařízení a soudci byli školeni v jejich používání, a vyzývá Komisi, aby předložila konkrétní návrhy na zlepšení současného stavu; zastává názor, že pomoc a finanční podpora Evropské unie musí být poskytnuty co nejdříve a v přiměřeném rozsahu;
6. zastává názor, že v rámci strategie pro elektronické soudnictví (e-justice) by měla být snaha pomoci soudům vyrovnat se s požadavky na překlad a tlumočení, které na ně klade přeshraniční dokazování v rozšířené Evropské unii;
7. se značným znepokojením bere na vědomí zjištění Komise, že lhůta 90 dnů, v níž je podle čl. 10 odst. 1 nařízení nutno vyřídit žádosti o dokazování, byla překročena „ve značném počtu případů“ a že „v některých případech bylo zapotřebí dokonce více než šesti měsíců“; vyzývá Komisi, aby co nejdříve předložila konkrétní návrhy opatření k vyřešení tohoto problému, přičemž by měla být zvážena také možnost existence odvolacího orgánu nebo kontaktního místa v rámci Evropské soudní sítě;
8. kritizuje skutečnost, že zpráva Komise svým závěrem, že nařízení (ES) č. 1206/2001 komplexně zlepšilo dokazování, vytváří nesprávný obraz situace; vyzývá proto Komisi, aby mj. v rámci strategie pro elektronické soudnictví (e-justice) poskytovala praktickou podporu a vyvíjela větší úsilí v zájmu využití skutečných možností, které nařízení skýtá pro zlepšení fungování občanského soudnictví z hlediska občanů, podniků, právníků a

soudců;

9. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Ze zprávy Komise o uplatňování nařízení Rady č. 1206/2001 vyplývá, že nařízení obecně dosáhlo svých cílů zjednodušit dokazování v občanských a obchodních věcech.

Aby se zvýšila efektivnost, a nedocházelo tudíž ke zbytečnému plýtvání časem a penězi, měly by být podle mínění zpravodaje prosazovány přímé kontakty mezi soudy a plná spolupráce mezi nimi. Zpravodaj by nicméně by rád zdůraznil důležitou úlohu, kterou i nadále musí hrát ústřední orgány, a také poukazuje na pomoc, kterou může poskytnout Evropská soudní síť.

Zpravodaj oceňuje úsilí Komise s cílem zvýšit povědomí o nařízení a soudí, že se členské státy musí více snažit, aby pomohly vnitrostátním soudům dodržet lhůtu 90 dnů podle čl. 10 odst. 1 nařízení. Domnívá se, že jedním z kroků k vyřešení tohoto problému může být ve větším rozsahu poskytovat školení soudcům.

Zpravodaj je pevně přesvědčen, že by měly být ve větší míře využívány informační technologie, zejména zabezpečená komunikace elektronickou poštou a videokonference. Zpráva Komise ukazuje, že pouze 13 členských států umožňuje podávat žádosti elektronickou poštou a že ve dvou státech soudy dokonce nepřijímají ani žádosti zaslané faxem. Pouze v 11 členských státech mají soudy k dispozici zařízení pro videokonference. Zpravodaj vítá činnost, která v tomto směru probíhá v rámci programu pro elektronické soudnictví (e-justici), a upozorňuje na nedávnou zprávu Výboru pro právní záležitosti o elektronickém soudnictví (e-justici).

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	12.2.2009
Výsledek závěrečného hlasování	+: 19 -: 0 0: 0
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Alin Lucian Antochi, Marek Aleksander Czarnecki, Bert Doorn, Giuseppe Gargani, Klaus-Heiner Lehne, Alain Lipietz, Manuel Medina Ortega, Aloyzas Sakalas, Diana Wallis, Rainer Wieland, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Sharon Bowles, Mogens Camre, Jean-Paul Gauzès, Kurt Lechner, Arlene McCarthy, Georgios Papastamkos, Jacques Toubon
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Michael Cashman, Helga Trüpel